

OLIVIA LEWIS

Weg van jou

Queen

DEEL 2

1.

‘Wat een avond ...’ Mam gaat naast me op de bank zitten met een enorme fles champagne in haar handen. ‘Josh, plof jij ’m even alsjeblieft.’ Ze geeft de fles aan hem.

‘En niet in mijn richting, aub.’ Ik houd mijn handen al uitgestoken. Echt iets voor Josh om mijn neus te breken met de kurk. Dan kan ik weer niet dansen én niet zingen. Na vanavond al helemaal geen optie meer.

Iedereen is meegekomen naar ons huis en zit rondom de haard op de bank of op de grond. De stemming is uitgelaten, ik ben geknuffeld en toegejuicht. Ze waren allemaal totaal ondersteboven van mijn optreden. Ikzelf achteraf misschien nog wel het meest. Kan nog steeds niet geloven dat ik het gedaan heb.

‘Zo’n magnumfles is echt het einde!’ roept Mila.

‘We hebben er drie,’ zegt mam grijnzend. ‘Ik hoopte namelijk al dat ze dit zou doen en dat het een succes zou worden. Ze moeten allemaal op.’

‘Komt goed!’ roept Fien. Stijn is net binnen, ze hangt bij hem op schoot.

‘Ik wist niet wat ik hoorde, Soof,’ zegt mijn vader. ‘Ik vind het stiekem heel erg dat ik je nooit heb horen zingen. Ik was acuut emotioneel.’

‘Wij allemaal geloof ik,’ zegt Josh. ‘Niet normaal man, wat een longinhoud ook. Komt natuurlijk omdat je vroeger altijd zo liep te krijzen. Je hebt hier gewoon voor getraind vanaf je geboorte.’

‘Leuk heur.’ Ik geef hem een zet.

‘Pas nou op, anders krijg je die kurk alsnog tegen je bek.’

‘Zelfs ik moest huilen,’ zegt Ivy. ‘Zo’n mooi liedje ook. Hoe kwam je er ineens bij om dat te doen?’

Wow. Van iedereen hier in de huiskamer (mam, Josh, papa en Leonore, Oliver, Eva, Fien, opa en oma, Elias, Martha, Iris, Bianca, Michelle, Karen, Rosa, Jess, Mila, kleine Ben en Charlotte), is het Ivy die dit zegt. Mijn kleine, vervelende zusje. Ze toont een keer oprechte interesse.

‘Ik had iets goed te maken met Scott,’ geef ik maar meteen eerlijk toe. Bijna niemand hier weet wat er gisteren is gebeurd op school.

‘Wat dan?’ vraagt Iris. Ik werp een snelle blik op mijn moeder, ze trekt kort haar wenkbrauwen op, zo van: zeg het maar gewoon. Gebeurd is gebeurd.

‘Ik kreeg ruzie in de klas, ze moesten me fysiek begrenzen,’ leg ik uit. ‘Ik brak het lokaal af en daarna het kantoor van de directeur omdat ik geschorst werd. Uitgerekend Scott moest me tegenhouden, ik gaf hem in een volle aula een klap in zijn gezicht ...’

‘Oei,’ fluistert oma. Iedereen is stil, mijn vader schudt zuchtend zijn hoofd.

‘Ik dacht dat we die fase voorbij waren, Soof,’ mompelt hij beschaamd.

‘Ik ook. Geloof me. Scott was zó teleurgesteld in me. Ik ook in mezelf. De kans is groot dat ze me gaan uitschrijven op school.’

‘Ach meisje toch!’ roept oma. ‘Leer je dan ook eens beheersen! Je bent verdomme net je moeder, dat was ook zo’n debiel vroeger!’

‘Bedankt voor de oppeppende woorden, oma,’ brom ik.

Mam staart haar met open mond aan.

‘Uitschrijven?’ roept mijn vader. ‘Oh, Sophia.’ Hij drukt zijn vingertoppen tegen zijn voorhoofd. Fijne anticlimax dit.

‘En nu?’ vraagt Bianca. ‘Heb je nog contact gehad met Scott?’

‘Nee,’ zeg ik zacht. ‘Ik stond daarna voor zijn deur maar hij liet me buiten staan. Mam en pap haalden me op. Ik heb Scott ook niet meer gesproken, maar tijdens mijn optreden was hij echt ...’

Ik zoek naar woorden. De blik in zijn ogen was onbetaalbaar.

‘Hij was heel geëmotioneerd,’ vult Eva voor me in. ‘Hij stond tegenover ons in de coulissen. Zag je dat hij met zijn vinger tegen zijn hart tikte?’

‘Ja ...’ fluister ik, met wild fladderende vlinders in mijn buik.

‘Dat zag ik.’

‘Ah, dat komt vast goed.’ Josh heeft het staaldraad van de dop gepulkt. ‘Scottie adoreert je, dat weet ik toevallig.’

‘Kijk of-ie je een berichtje heeft gestuurd,’ oppert Karen.

Ik weet niet eens waar mijn telefoon is, maar mam tovert ’m uit haar zak. ‘Lag nog in de auto.’

‘Wanneer mag ik die champagne nou knallen?’ roept Josh.

‘Champagne knallen? Ze wordt van school gestuurd!’ Pap spreidt zijn armen. ‘Hoezo champagne dan?’

‘Omdat ze vanavond zo geweldig heeft opgetreden! Dat was een heel grote stap voor Sophia en dat weet jij ook wel,’ zegt mam verdedigend, terwijl ik door mijn telefoon scrol. Geen bericht van Scott, maar wel een privébericht op Instagram van iemand waar mijn hart acuut van begint te bonzen. Ik sla mijn hand voor mijn mond, begin van enthousiasme op en neer te wippen op de bank en héél hard te gillen.

‘Jezus Christus! Sophia!’ gilt mam. ‘Wat is er?’

‘Ik schrik me de tering!’ roept Josh.

‘Is het Scott?’ vraagt Rosa.

‘Het is Luke IJsseldijk!’ gil ik, waarop de meiden van school direct beginnen mee te gillen. Het is misschien een insiders-dingetje, opa en oma zullen hem niet kennen, maar hij is dé producer van het moment.

‘Is dat die producer?’ gilt Fien, die hem dus blijkbaar ook kent.

‘Producer?’ echoot mam.

‘Ja, van Anouk en Miss Montreal en Kensington en zo!’ roept Jess. ‘Heeft hij je iets gestuurd?’

‘Hij was DamianFlynth!’ schreeuw ik, terwijl ik opspring. ‘Hij wil een gesprek met me en zegt dat-ie me beroemd kan maken!’ Vervolgens is iedereen in rep en roer. Mam begint met haar handen te flapperen en te huilen, Josh roept dat ik een bodyguard nodig heb, papa omhelst me en fluistert dat hij ondanks alles verschrikkelijk trots is.

De meiden staan te springen en Ivy (de grootste fan van Kensington) trekt me de salontafel op.

‘Knal die fucking kurk!’ schreeuwt ze naar Josh. ‘Mijn zus wordt beroemd!’

Ineens klinkt heel hard Beyoncé’s *Run The World* door de kamer, Olivers werk natuurlijk. Waar iedereen net nog netjes op z’n plek zat – op of rond de bank –, is het plots een grote disco. Josh begint te schudden met de fles, mam gilt dat-ie dat niet moet doen, maar zoals altijd heeft hij schijt. De kurk schiet een gat in het gipsen plafond precies naast een spotje (way to go, Josh) en hij geeft iedereen die rondom de salontafel staat te dansen een champagnedouche.

‘Wat ben je toch een eikel!’ schreeuwt oma lachend.

Eva filmt het, Karen is live op Instagram. Wat een zootje, maar ik geniet tot in mijn tenen. Dansend op de salontafel met Ivy, de meiden om me heen, zelfs oma en Martha staan te swingen. Ivy heeft de fles van Josh afgepakt en giet de champagne in mijn mond, daarna neemt ze zelf een grote slok. Charlotte staat met haar mond open te wachten naast de tafel.

‘Lot, je bent vijftien!’ roept mijn vader, maar ze duwt hem aan de kant.

‘Goed zo, Charlotte!’ gil ik naar haar.

Ivy geeft haar een high five en giet nog meer champagne in haar mond.

Iris en Bianca komen aanlopen met de twee nieuwe flessen, mam volgt met een dienblad met glazen. Beyonce gaat over in *It's Like That* van Run-DMC.

‘Woooooow!’ schreeuwt Rosa. Ze zoekt de ruimte in de woonkamer en laat een geweldige freestyle zien. Ik spring met Ivy van de salontafel, we gaan met de meiden om haar heen staan. En zo gaan we van een serieus gesprek over mijn achterlijke gedrag van gisteren naar een spontane danceparty. Ik hou ervan. Mam, Iris en Bianca delen champagne uit. Ik krijg op de een of andere manier een halfvolle fles in mijn handen gedrukt en drink het als water. Karen neemt de solo van Rosa over, na haar is Jess aan de beurt. ‘Dit is te gek!’ schreeuwt Fien, met een fles wijn in haar handen. We waren allemaal al een beetje aangeschoten toen we hier kwamen geloof ik. Mijn telefoon gaat de groep rond, iedereen wil het bericht van Luke IJsseldijk lezen. Ik kan het nog steeds niet geloven. Luke IJsseldijk!

‘Speciaal voor ons!’ roept Mila dan, terwijl *Black Magic* van Little Mix door de kamer knalt. Oh wat gaaf! Deze deden we vorig jaar in de showcase en we kennen alle vijf de routine nog. De ouderen staan in de zitkuil klappend op het ritme naar ons te kijken (behalve Josh, die zit op de salontafel met een fles whisky, met kleine Ben naast zich). Ivy, Fien en Eva dansen vrolijk met ons mee.

We zitten helemaal in onze dans – die ik uitvoer met de fles champagne nog in mijn handen – wanneer de gangdeur opengaat en Oliver kletsend de kamer weer instapt. Scott volgt hem. Scott! Hij is hier! Helemaal knap in zijn zwarte werkkleding van vanavond. Hard lachend, waarschijnlijk vanwege de chaos hier. Hij zoekt me, vindt me en spreidt zijn armen. Ik duw de champagne in Fiens handen en ren op hem af. Hij tilt me op wanneer ik tegen hem aanspring. Ik klem me als een aapje aan hem vast, terwijl er achter me flink gejoeld en gefloten wordt.

‘Jij ...’ fluistert hij in mijn oor, ‘bent een echte *firecracker* hè ...’
‘Vergeef je me?’

‘Hoe kan ik je niet vergeven?’ Hij zet me voorzichtig op mijn voeten neer, terwijl achter me het feest gewoon doorgaat. ‘Na zo’n optreden. Mijn hart barstte van trots.’

‘Echt?’

‘Het mooiste wat iemand ooit voor me gedaan heeft.’ Hij duwt een bezweet plukje haar achter mijn oor. Ik kijk hem aan, hij kijkt mij aan, mijn armen liggen om hem heen. Iedereen weet het toch al.

‘Kan ik je kussen nu?’ vraag ik nog maar even voor de zekerheid.
‘Voordat ik alles weer verpest.’

Hij glimlacht, dat zie ik als een ja. Dus ik klem hem dicht tegen me aan en druk mijn lippen op de zijne. Ik heb het zo gemist, zijn lippen, zijn tong. Deze kus zet me meteen volop in de fik. Het gevoel achter me wordt harder en harder en dan klinkt plots het hoogtepunt van *My Heart Will Go On* door de kamer. Scott begint hard te lachen. Mijn hemel, wat hysterisch weer dit.

‘Oliver!’ schreeuw ik lachend naar achter. Hij wijst met grote ogen naar Ivy, die schuld bewust haar handen opsteekt.

‘Oh, stelletje eikels,’ mompel ik. Josh komt ondertussen aanlopen.

‘Kerel.’ Hij stoot Scott met zijn vuist in zijn buik en omhelst hem daarna op die typische mannenmanier. ‘Blij dat je er bent, man.’ ‘Wat kon ik doen na vanavond?’ Scott haalt zijn schouders op. ‘Ik reken later nog wel met ’r af en dat weet ze.’ Hij slaat zijn arm om me heen, ik lach als een boer met kiespijn. Straks geeft-ie me een week geen seks. Nee, trouwens, dat gaat-ie zelf ook niet volhouden.

Papa komt ook aanlopen. ‘Dus jij bent de befaamde meneer Van Spakenburg?’ Hij geeft Scott een hand. ‘Welkom in dit zootje. We begonnen rustig, maar op de een of andere manier loopt het hier altijd uit de hand.’ Hij gebaart achter zich, waar Ivy Charlotte inmiddels de whisky van Josh aan het voeren is.

‘Jezus ...’ mompelt pap, terwijl hij terugloopt naar de zitkuil en de whisky uit Ivy’s handen trekt. Josh haalt grijnzend zijn schouders op.

‘Mijn broer is hier te normaal voor. Drankje?’

‘Uiteraard,’ knikt Scott. Josh loopt naar de keuken, Scott richt zich tot mij. ‘Is dat je echte vader?’

‘Jep.’

‘Gedistingeerde man.’

‘Ja. Jammer dat ik niet iets meer op hem lijk, hè?’ knipoog ik. Scott geeft me een speels duwtje. ‘Ik ga je iets laten zien en je gaat het niet geloven.’

‘Stel me eerst maar even voor aan iedereen.’

‘Oh, oké.’ Ik neem hem aan mijn hand mee, terwijl Ivy onder- tussen de dj uithangt en *Sex On Fire* van Kings Of Leon heeft aangezet. Scott beweegt nonchalant mee op het nummer, stelt zich netjes voor aan alle ouderen in de zithoek. Josh duwt hem een vol glas whisky in zijn handen.

‘Oh my goodness, Sophia,’ fluistert Michelle in mijn oor. ‘Hoe lang heb je die lessen volgehouden voordat je hem besprong?’

‘Ehm ...’ Ik denk na. Volg Scott, die geanimeerd staat te praten met oma en Martha. De charmeur. ‘Vrij lang geloof ik. Hij was heel keurig. Ik daarentegen had op dag één al een seksdroom over hem.’ Ik trek een droog gezicht, Michelle lacht. Scott zwaait ondertussen naar de meiden, die nog steeds midden in de woon- kamer staan te dansen met elkaar.

‘Meneer Van Spakenburg!’ roept Rosa, met haar handen in de lucht alsof ze hem toejuicht. Karen doet haar na. Jess, Mila, Eva en Fien volgen al snel. Ze lijken net een stel cheerleaders.

‘Meneer Van Spakenburg! Meneer Van Spakenburg! Meneer Van Spakenburg!’

‘Doe normaal!’ roept hij lachend. ‘Stop!’

‘Speel jij ook gitaar?’ Ivy doemt voor ons op.

Hij knikt. ‘Ja.’

‘Oh God!’ roept ze. Vervolgens is ze verdwenen.

‘Die gaat haar gitaar halen,’ roep ik over de muziek heen.

Scott haalt lachend zijn schouders op. ‘Misschien kunnen we een duetje doen hier. Leuk toch, mini-concert.’

‘Ehm ...’ Ik krijg een fles wijn in mijn handen gedrukt van Iris, ik neem een flinke slok.

‘Is hij docent?’ fluistert ze in mijn oor. Ik knik. ‘Holy granoly ...’ Ze bekijkt Scott ongegeneerd. ‘Waar was jij toen ik op school zat?’ vraagt ze hem.

‘Waarschijnlijk nog in de buik van mijn moeder,’ antwoordt hij gevat. Iris’ mond valt open. Mam, Bianca en Michelle gillen van het lachen.

‘Oh man, jij durft wel!’ lacht Josh.

‘Ik heb een liedje voor Sophia!’ gilt Ivy, nadat ze Scott de gitaar heeft gegeven. Ze zet *Sweet But Psycho* aan van Ava Max. Scott knikt.

‘Dat heb jij goed uitgekozen,’ knikt hij goedkeurend. Hij draait naar me toe. ‘Sweet en fucking psycho,’ fluistert hij in mijn oor. ‘Vooral zonder medicatie.’

‘Moet je vanavond in bed eens opletten,’ fluister ik terug. ‘Sweet, psycho én horny.’

‘Ik kan niet wachten.’ Hij trekt me mee op de bank, legt zijn arm om me heen. Zet de gitaar netjes naast zich. ‘Ik heb niet geslapen vannacht.’

‘Ik ook nauwelijks. Ik voelde me afschuwelijk.’ Ik kijk hem schuldbevestigend aan. ‘Het spijt me zo vreselijk.’

‘Ik wil je niet missen op school, Soof. Ik vind het verschrikkelijk dat ze je willen gaan uitschrijven. Echt, ik ben er zó verdrietig van.’

Ik zucht, ook verdrietig. De realiteit raakt me als een sloopkogel. Ineens zie ik mijn telefoon liggen op de schouw, ik spring op. ‘Scott, luister dan. Het maakt allemaal helemaal niet meer uit!’ Ik wip op en neer op mijn voeten, zwaai met de telefoon voor zijn gezicht. ‘Raad eens?’

‘Alkemade heeft je gebeld en je mag blijven?’

‘Eh, nee.’ Ik schud mijn hoofd en plof weer naast hem. ‘Veel beter.’ Ik zoek het bericht op van Luke en duw de telefoon onder Scotts neus. Hij leest het en zet grote ogen op.

‘Luke IJsseldijk? Heb je enig idee hoe bekend die gast is? Hij is ... hij is huge, Sophia. Snap je wat dit betekent?’

‘Waarom denk je dat we staan te feesten hier? Josh schoot de kurk van de champagne hier door het dak!’ Ik wijs omhoog.

Scott bekijkt het plafond maar kijkt me al snel weer aan. ‘Soof ... dringt het tot je door? Je gaat het maken, lieverd. Je gaat de mogelijkheid krijgen een zangcarrière te beginnen.’

Ik slik. Hij zegt het en nu pas dringt het tot me door. ‘Dat durf ik niet eens,’ piep ik benauwd.

‘Natuurlijk wel!’ Hij neemt mijn gezicht in zijn handen. ‘Dit is een kans waar al die mensen die aan *The Voice* en *Idols* meedoen op wachten. Jij krijgt ’m gewoon in je schoot geworpen. Natuurlijk durf je het. Kijk wat je vanavond hebt gedaan!’

‘Maar dan nog ...’

‘Je optreden was insane, Sophia.’ Scott kijkt me indringend aan. ‘Je verdient dit, je kunt dit. Jij bent een complete artiest, het totale plaatje. Luke IJsseldijk is een mazzelaar dat hij je ontdekt heeft.’ Hij leest het bericht nog een keer. ‘Wat is dat met DamianFlynth?’ ‘Dat is hij dus, blijkbaar. Die plaatste weleens reacties op mijn

vlogs,' antwoord ik laconiek. Ik heb geen idee hoe deze Luke IJsseldijk eruit ziet. Ik hoop oud en lelijk.

'Hij is fan van je,' zegt Scott. 'Hij is alleen nooit in de media. Misschien is het wel een heel knappe vent, dat moeten we niet hebben natuurlijk.' Hij opent Google en typt de naam Luke IJsseldijk in. Ik kijk geïnteresseerd mee. De man die in beeld verschijnt is ... wow.

'Ik ga wel mee naar die afspraak,' zegt Scott meteen. Hij sluit het scherm snel af en drukt de telefoon in mijn hand. 'Oké?'

'Oké,' knik ik. 'Uiteindelijk ben jij degene die mij ontdekt heeft. Niet hij.'

'Als je dat maar weet.' Hij neemt een grote slok whisky, slaat zijn arm weer om me heen en kijkt voor zich uit, waar de meiden druk staan te dansen. Hij schrok van Luke IJsseldijk. Ik ook.

'Sophia! Kom nog één dansje met ons doen!' roept Karen, wanneer het nummer klaar is.

'En daarna moeten Scott en jij voor ons zingen!' schreeuwt Ivy erachteraan.

'Ivy Seegers, ben jij bezopen?' roept Josh, die naast Scott is gaan zitten.

'Fuck youuu!' schreeuwt ze met een langgerekte uithaal, haar middelvingers opgestoken.

Josh kijkt opzij. 'Ik hoop voor jou dat je nooit dochters krijgt. Killing, geloof me.'

Scott grinnikt. 'Geen dochters. Check.'

Ik sta lachend op. Rosa heeft *Mo Money Mo Problems* van The Notorious B.I.G. aangezet, waar we in ons eerste jaar de showcase op dansten. Het slaat bij iedereen aan, waarschijnlijk

omdat het nummer de generatie voor ons doet denken aan hun jongere jaren. Mam staat heftig te swingen met haar vriendinnen, Josh gaat helemaal los met Scott, zelfs pap vindt het leuk. Hij danst met Leonore en oma. Opa zit als een ouwe gangster op de bank met Martha. Naar het einde van het nummer toe komen Stijn en Fien, Oliver en Eva ons vergezellen. Josh laat kleine Ben zien hoe je danst als een rapper, ik wenk Scott. We dansen samen, dicht tegen elkaar aan, zijn handen rond mijn middel, mijn armen rond zijn nek.

‘Niet zo sexy dansen zonder me,’ fluistert hij naast mijn oor. ‘Die tijden zijn voorbij.’

‘Je zult overal mee naartoe moeten, dat is de enige oplossing,’ antwoord ik, waarna ik zacht in zijn oorlelletje bijt.

Ineens doemt Josh naast ons op. ‘Sophia King. Je ouders, je broertje en zusje en je opa en oma zijn erbij. Gedraag je.’

Ik kijk hem aan, steek uitdagend mijn tong uit en lik langzaam over Scotts lippen.

‘Sophia!’ Scott duwt me lachend weg. ‘Idioot.’

Josh doet alsof hij moet kotsen.

‘Kom zingen!’ roept mam. Ze wijst naar de gitaar.

De sfeer slaat direct om voor me, ineens ben ik weer nerveus.

Scott ziet het en pakt mijn hand. ‘Je haakt gewoon in wanneer je je daar goed over voelt, knapperd, oké?’ Hij gaat tegenover me staan. ‘Maar even for the record, al deze mensen zaten net op de tribune, plus nog tweehonderd anderen – inclusief Alkemade, die jou de toegang tot het gebouw had ontzegd. Toen deed je het ook fantastisch.’

‘Zo’n mini-concertje is veel spannender,’ hijg ik, plots buiten

adem van spanning. Oh God, ik weet niet wat die Luke IJsseldijk van mij gaat verlangen, maar ik ben daar denk ik nog lang niet aan toe.

Scott neemt me mee naar de zithoek, waar iedereen rustig is gaan zitten met een drankje. We ploffen samen voor de haard, naast Ivy, die haar gitaar weer in Scotts handen duwt.

‘Dus jij bent zangdocent, Scott?’ vraagt Martha.

Hij knikt. ‘Ja mevrouw, dat klopt. Sinds begin dit jaar.’

‘Mag jij wel zoenen met een student?’ vraagt opa. Om ons heen wordt zacht gegiecheld.

Mam zucht. ‘Pa, zoiets vraag je toch niet.’

Scott zit ook te grinniken. ‘Nee, dat mag niet,’ zegt hij, met een brede lach op zijn gezicht. ‘Ik heb alleen ...’ Hij denkt even na, iedereen kijkt hem aan en wacht op zijn antwoord. Ik ook. Hij kijkt opzij en trekt kort aan mijn haar. ‘Ik was alleen op slag verliefd op de stem van deze dame, en toen bleek ze ook nog eens een geweldig mens te zijn. Met zo af en toe wat vreemde streken, maar dat leert ze wel af. Dus ja, u heeft gelijk. Ik zit fout. Maar dat is dan maar zo, dan moeten ze me ontslaan.’

Er gaan een collectieve zucht door de kamer. Mama drukt haar handen bij elkaar en zit ons vol trots aan te kijken.

‘Zo lief,’ fluistert Ivy, die vol adoratie naar Scott zit te kijken.

‘Als je wordt ontslagen kom je maar voor ons werken,’ zegt Josh eenvoudig.

‘Willen jullie voor ons zingen?’ vraagt oma.

‘Uiteraard.’ Scott pakt de gitaar.

‘Jongens,’ zegt Josh snel. ‘In verband met Scotts werk niet filmen en niets met hem op social media plaatsen, aub.’

‘Helder,’ knikt Fien. De meiden, Ivy en kleine Ben knikken ook. De rest is niet bezig met social media. Maar goed dat Josh het zegt. Niet per se vanwege Scotts werk, maar meer voor zijn familie. Daar moeten we heel voorzichtig mee zijn.

‘Heeft er iemand een verzoeknummertje, anders kies ik iets wat wij vaak hebben geoefend samen,’ zegt Scott.

‘Doe dat maar,’ zegt oma.

Mijn hart bonkt ondertussen in mijn keel.

Scott kijkt me aan, geeft me een subtiele knipoog. ‘Je kunt dit,’ fluistert hij. ‘Ik begin gewoon en dan hoor ik je vanzelf wel. Of niet. No pressure.’

Ik knik, dat is fijn. Als ik me er goed genoeg over voel dan zing ik wel mee, net zoals in de eerste lessen.

Hij zet *Perfect* in van Ed Sheeran.

‘Oh wauw ...’ verzucht Iris meteen. Josh trekt mam dicht tegen zich aan, pap en Leonore zitten gearmd, opa slaat zijn arm om oma heen. Oliver en Eva, Stijn en Fien, ieder stelletje zoekt elkaar op en houdt elkaar liefdevol vast. Wat een mooi gevolg van de integere, zachte klanken van de gitaar. Het ademt liefde. Dat is wat muziek doet.

I found a love for me, Oh darling, just dive right in and follow my lead, Well, I found a girl, beautiful and sweet, Oh, I never knew you were the someone waiting for me ...

Wat zingt hij mooi, wat ben ik trots dat hij naar me kijkt en me echt laat voelen dat het voor mij is. Zoals we hier zitten, voor een knapperend haardvuur, in kleermakerszit op het kleed. Al mijn

familie en vrienden die erbij zijn. Dit is het toppunt van geluk en zo simpel kan het zijn. Dit is wat ik zocht en wat ik nooit heb gevonden in Mason. Dit is ware liefde. Ik kijk Scott aan, focus me op hem en weet dat ik het kan.

Baby, I'm dancing in the dark with you between my arms, Bare-foot on the grass, listening to our favourite song, When you said you looked a mess, I whispered underneath my breath, But you heard it, darling, you look perfect tonight ...

Scott is voor een nanoseconde verrast dat ik hem bijval, maar het is ook al snel weer normaal. Het doet me denken aan de nacht van mijn verjaardag, toen we samen op het strand zaten te zingen. Onze stemmen klinken zo geweldig samen, zo op elkaar afgestemd en puur. We kijken alleen naar elkaar, gaan volledig op in elkaar en in de muziek. Dit is onze wereld, onze cocon, ons leven. We zingen samen het hele nummer uit, tweestemmig. Soms moet hij even bijzetten omdat mijn stem af en toe zo krachtig en luid is, maar hij voelt me perfect aan. Pas nadat hij de laatste tonen heeft gespeeld en ik van puur geluk tegen hem aankruip en mijn voorhoofd op zijn schouder leg, merken we dat we iedereen aan het janken hebben gemaakt.

‘Ik heb er echt kippenvel van,’ zegt Oliver, wrijvend over zijn armen. Om hem heen wordt instemmend geknikt, iedereen is er een beetje stil van. Ivy laat zich tegen me aanvallen, ik leg mijn arm om haar heen.

‘Dat deed je fantastisch,’ zegt Scott heel zacht, zo zacht dat alleen ik het hoor.

‘Oh Sophia ...’ Mijn vader veegt door zijn ogen. ‘Meisje toch.’
‘Ik vind jouw stemgeluid nauwelijks verschillen van Ed Sheeran,’
zegt Josh tegen Scott. ‘Ik denk dat die Luke jou ook wel een kans
geeft hoor, als jullie zo’n duet laten horen.’

‘Dat weet ik wel zeker,’ knikt Michelle.

‘Dit was prachtig,’ zegt Bianca. ‘Werkelijk prachtig!’

‘Wat speel jij goed jongen,’ zegt opa. ‘Heb je aan het conserva-
torium gestudeerd?’

‘Jazeker,’ knikt Scott. ‘En de rockacademie.’

‘Daar wil ik ook naartoe!’ roept Ivy.

‘Mag ik een verzoeknummertje aanvragen?’ snift mam, hevig
ontroerd.

‘Tuurlijk,’ zegt Scott.

‘True Colors,’ zegt ze, haar blik gericht op Josh en daarna op mij.

‘Dat vind ik toch zo’n mooi liedje.’

‘Is het ook,’ knikt Scott. Hij kijkt me aan. ‘Samen?’

‘Goed.’

Hij zet *True Colors* van Cyndi Lauper in, een van de mooiste lied-
jes ooit. Mam vertelde me ooit dat ze dat liedje vroeger luisterde
als ze het weer eens moeilijk had met Josh (die door zijn jeugd
veel last had van hechtingsproblemen). Mooi dat we dit nu voor
ze kunnen zingen. Al meteen bij de eerste tonen rollen de tranen
over haar wangen, wat mij ook emotioneel maakt. Gelukkig zet
Scott ’m goed in. Ik val hem bij vanaf het refrein, wanneer ik de
brok in mijn keel een beetje heb kunnen wegslikken.

*But I see your true colors, Shining through, I see your true colors,
And that's why I love you*

So don't be afraid to let them show, Your true colors, True colors are beautiful, Like a rainbow ...

Ivy zit nog steeds tegen me aan, vol bewondering kijkt ze naar ons. Eindelijk een gedeelde passie, eindelijk voel ik een echte band met mijn zusje (die mij tot nu toe nooit iets te melden had en mij al helemaal niet knuffelde).

Al met al is het een heel emotionele avond. Er zijn verzoekjes genoeg, Scott en ik zingen ze allemaal en we vinden het geweldig. We sluiten de avond af met een verzoekje van Ivy. *Highway To Hell* van AC/DC. Ik moet de songtekst erbij houden op mijn telefoon. Scott weet de elektrische gitaar prima te vervangen door dubbele lijntjes te spelen met zijn akoestische gitaar.

‘Gooi alles eruit in het refrein, Soof,’ zegt hij nog tegen me. ‘Lekker knallen.’

Dus dat doe ik. We eindigen de avond iets luchtiger met deze lekkere klassieker, waarmee we iedereen weer op de been krijgen. Ik ben gaan staan om extra power in mijn stem te leggen, ben de schaamte en zenuwen voorbij en zing alle frustratie van de afgelopen week van me af.

Iedereen is bezopen, er staan tientallen lege flessen drank op de grond. Het loopt al tegen half twee wanneer de eerste taxi's komen aanrijden.

‘Wat een geweldige avond!’ schreeuwt Iris, terwijl ze haar dochters knuffelt en zich mee naar buiten laat nemen. ‘Dag allemaal! Dag Sophia! Doei Scott!’

We nemen afscheid van iedereen, Scott en ik worden uitgebreid

bedankt en geknuffeld. Mam gaat kleine Ben naar bed brengen en probeert Ivy mee te krijgen, maar die blijft om Scott heen hangen. Ze heeft honderden vragen voor hem.

‘Ivy wordt echt zo’n groupie,’ mompelt Josh beschaamd, terwijl hij haar vanuit zijn ooghoeken in de gaten staat te houden.

Ik schiet in de lach. ‘Kijk de bende,’ wijs ik. Josh zet zijn handen in z’n zij en zucht. ‘Dat was jij,’ ga ik verder, ‘met je champagnedouche.’

‘Mja. Morgen weer een dag,’ gaapt hij. ‘Ik heb nu echt geen zin meer om op te ruimen. Ivy! Laat hem met rust en ga naar boven!’

Hij trekt me tegen zich aan. ‘Ga je met Scott mee naar huis?’

‘Geen idee, nog niet over gehad. Ik weet niet of hij dat wil.’

Scott heeft Ivy weten af te schudden en komt naar ons toe. ‘Ga je mee zo?’ vraagt hij. ‘Zullen we eerst even samen opruimen?’

‘Ik regel daar morgen wel iemand voor,’ antwoordt Josh. ‘Gaan jullie maar. Het moet een vermoeiende avond zijn geweest.’

Scott slaat zijn arm om me heen. ‘Ik heb dinsdagnacht voor het laatst geslapen ja, ik ben redelijk op.’

‘En je moet morgen weer werken!’ stoot ik uit. Scott knikt be droefd.

‘Wegwezen dan.’ Josh jaagt ons de deur uit.

‘Lieverds!’ roept mam van boven. ‘Wacht!’ Ze stampt van de trap af en omhelst ons om beurten. ‘Dit was een van de meest bijzondere avonden van mijn leven. Jullie zijn voor elkaar gemaakt. De liefde spatte ervanaf.’ Ze drukt een kus op mijn wang en een op Scotts wang. ‘Ga maar gauw, lekker slapen.’

‘Doei!’ Ik zwaai nog over mijn schouder en stap bij Scott in de BMW. ‘Kun jij nog wel rijden? Hoeveel whisky heb je op?’

‘Ehm, een paar.’ Hij grijnst. ‘Gelukkig is het een rechte weg. Dat lukt me nog wel.’

Eenmaal thuis in het Zichthuisje duik ik snel onder de douche. Scott gaat uitgeteld op bed liggen en gaapt overdreven. ‘Ik kom eraan,’ roept hij.

‘Ja, jij moet ook douchen! Kom, lekker stuk. Ik wil je naakt zien!’ roep ik, maar ik krijg geen antwoord. Wanneer ik afgedroogd en wel de slaapkamer in loop, zie ik dat hij al helemaal vertrokken is. Zo voorzichtig als me lukt trek ik zijn spijkerbroek en shirt uit, hij slaapt gewoon door. Hij moet helemaal kapot zijn geweest.

Ik ga naast hem liggen en neem hem in mijn armen, denk terug aan deze magische avond. ‘Ik hou van je, lieve Scott ...’ fluister ik in zijn oor. En daarna val ik zelf ook als een blok in slaap.

2.

Wanneer ik wakker word is Scott natuurlijk al weg. Ik rek me uit en check mijn telefoon. Het is al half tien. Wat is het toch heerlijk om wakker te worden in een leeg huis zonder herrie.

Ik heb honderden apps, gemiste oproepen, messenger-berichten, insta-berichten, snaps, alles. Allemaal nog van gisteren. Misschien moet ik daar eens even tijd aan besteden, nu ik toch niet naar school mag.

Ik loop naar beneden en kijk vervolgens een beetje onwennig in het rond. Geschorst zijn voelt raar, alsof ik vakantie heb maar

Queen

DEEL 2

OLIVIA LEWIS

Weg van jou

Sophia en Scott hebben een paar heftige dagen achter de rug, maar wat staat hen nog te wachten nu Sophia wellicht een carrièreswitch gaat maken? Zijn ze samen sterk genoeg om de uitdaging aan te gaan? Maken ze de juiste keuzes? Of gaat de geschiedenis zich herhalen voor de familie King?

Leef mee met Scott, Sophia en de rest van de intense, gezellige, chaotische en liefdevolle familie King.

